

วารางคณา เรียบสันเทียะ, (2557). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานกลุ่มภารกิจอำนวยการ โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร.โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. ศศ.บ. (สาขาวิชาจิตวิทยา).* กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ : อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานกลุ่มภารกิจอำนวยการ โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานกลุ่มภารกิจอำนวยการ โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามเพศ อายุ และความฉลาดทางอารมณ์ 3) เพื่อหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการรับรู้ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานกลุ่มภารกิจอำนวยการ โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานกลุ่มภารกิจอำนวยการ โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 155 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ และแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จในการทำงาน เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบที แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. พนักงานที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ความสำเร็จในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. พนักงานที่มีช่วงอายุต่างกันมีการรับรู้ความสำเร็จในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พนักงานที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกันมีการรับรู้ความสำเร็จต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01